

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3161/2021
14.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Андреј Прекајски, адвокат из ..., против туженог Издавачког друштва „Ringier Axel Springer“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 25/21 од 03.02.2021. године, у седници већа одржаној 14.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду ГжЗ 25/21 од 03.02.2021. године у ставу другом изреке, тако што се тужени обавезује да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа исплати износ од још 350.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.10.2020.године до исплате, те у том делу **УСВАЈА** тужбени захтев, док се у преосталом делу ревизија **ОДБИЈА** као неоснована.

ОБАВЕЗУЈЕ се тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка по ревизији у износу од 22.500,00 динара, у року од 15 дана.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 507/17 од 05.10.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа исплати износ од 1.500.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.10.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца преко досуђеног, а до траженог износа, за износ од још 13.500.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.10.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 205.975,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 25/21 од 03.02.2021. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу става првог изреке, којим је

тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа исплати износ од 250.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.10.2020. године до исплате и у том делу жалба туженог је одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у преосталом делу става првог изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени на име накнаде нематеријалне штете преко износа означеног у ставу првом изреке исплати још износ од 1.250.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.10.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става трећег изреке првостепене пресуде, тако што је тужени обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 86.600,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у ставовима другом и трећем изреке, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), и нашао да је ревизија тужиоца делимично основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је издавач дневног листа „Блиц“, у коме су у периоду од 16.05.2017. године до 02.09.2017. године објављени текстови о тужиоцу, уз наслове и поднасловe, као и фотографије тужиоца на насловним странама и текстовима у чланцима, у којима се говори о тужиоцу и настојању да његово предузеће ад „ББ“ са другим лицама са којима је директно или индиректно повезан, уз асистенцију појединих брокерских кућа и неколико инсајдера покуша да по опробаном сценарију дестабилизује поверење акционара предузећа „ВВ“ и испровоцира пад вредности акција и масовну продају акција, како би кршећи закон преузео управљање предузећем „ВВ“, али да је тај план на време откривен и да је покренут низ активности и различитих правних поступака ради спречавања ових манипулативних радњи тужиоца. Поред изношења, како је утврђено неистинитих информација, у предметним текстовима употребљени су изрази "скривени купац", "непријатељско преузимање", "отима", "изнуди" и "прљава игра", управљени директно на тужиочев интегритет и личност. Изнето је низ тешких оптужби на рачун тужиоца којима је повређена његова част и углед, у низу објављених текстова, приказивањем тужиоца као неморалног, бескурпулозног човека који је зарад својих личних интереса и материјалне користи спреман на разне незаконитости и манипулације. У питању је високотиражни дневни лист, а број објављених текстова негативне конотоцаје о тужиоцу био је 31 у троипомесечном периоду трајања очите медијске кампање.

На основу утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су оценили да постоји основ одговорности туженог за штету. Применом члана 9, 79, 112, 113, 114. Закона о јавном информисању и медијима и члана 200. Закона о облигационим односима, првостепени суд је досудио тужиоцу новчану накнаду за претрпљене

душевне болове због повреде части и угледа у износу од 1.500.000,00 динара, а преко досуђеног до траженог износа тужбени захтев је одбијен као неоснован.

Одлучујући о жалби туженог, другостепени суд је оценио да је првостепени суд правилно закључио да наведени текстови садрже неистините информације о тужиоцу, и да према Закону о јавном информисању и медијима представљају информације чије објављивање није дозвољено, и да је правилно применом одредаба члана 79. став. 1 и 2, члана 112- 114 Закона о јавном информисању и медијима, закључио да тужилац има право на накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове услед повреде угледа и части. Имајући у виду подробно утврђене чињенице о садржини објављених текстова у вођеној медијски негативној кампањи и последицама по лични и професионални живот тужиоца, другостепени суд је сматрао да правична накнада према циљу и друштвеној сврси у смислу члана 200. Закона о облигационим односима износи 250.000,00 динара, због чега је првостепена пресуда потврђена у делу којим је тужиоцу на име накнаде штете досуђен износ од 250.000,00 динара, а у преосталом делу преиначена и одбијен тужбени захтев за износ од још 1.250.000,00 динара.

По оцени Врховног суда, основано се ревизијом указује да је побијаном пресудом одређен неодговарајући износ накнаде на име накнаде нематеријалне штете под околностима дужег временског периода трајања медијске кампање против тужиоца са утицајем на јавно мњење и да прениским накнадама не треба погодовати медијима који наносе штету повредама човекових личних вредности.

Одредбом члана 200. Закона о облигационим односима ("Сл. Лист СФРЈ", бр. 29/78, 39/85, 57/89 и "Сл. Лист СРЈ" 31/93), прописано је да за претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наружености, повреде угледа, части, слободе или права личности, смрти блиског лица, као и за страх, суд ће ако нађе да околности случаја, а нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду, независно од накнаде материјалне штете, као и у њеном одсуству. Приликом одлучивања о захтеву за накнаду нематеријалне штете, као и о висини њене накнаде, суд ће водити рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, али и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом.

Заштита угледа и права личности представља легитиман циљ којем се тежи и кад је у питању одређивање новчане накнаде због учињене повреде личних добара, извршене путем медија. У овом случају, повреда није била једнократан чин, већ је имала више изворишта у серији објављених текстова у високотиражном дневном листу, те су то чиниоци од утицаја на одређивање висине накнаде за продужено трпљене душевне болове. Имајући у виду да је тужилац породичан човек, привредник познат у ширим друштвеним круговима, због изнетог у серији објављених текстова, био изложен подозрењу у личном и професионалном животу, трпео nelaгоду и душевне болове због повреде части и угледа, то по налажењу овог суда, према критеријумима прописаним чланом 200. Закона о облигационим односима, тужиоцу поред досуђеног износа од 250.000,00 динара, припада правична новчана накнада нематеријалне штете у износу од још 350.000,00 динара. Овај суд је имао у виду све околности конкретног случаја од којих зависи висина накнаде нематеријалне штете, као вида сатисфакције, водећи рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи накнада, али и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном

природом и друштвеном сврхом, те налази да би досуђивање већег износа на име накнаде нематеријалне штете било противно њеном циљу и природи.

Приликом доношења одлуке, овај суд је ценио остале ревизијске наводе, али је закључио да исти нису од утицаја на другачију одлуку, те је применом члана 416. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Како састав одговора на ревизију није трошак који је неопходан за вођење парничног поступка, то је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка, о чему је одлучено, у складу са чланом 165. ЗПП, а тужиоцу је досуђена накнада трошкова ревизијског поступка у опредељеном износу од 22.500,00 динара, која му припада према исходу овог поступка.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**